

и по-ангажираща се със собствените си проблеми, до българското общество - да бъде по-любопитно към проблемите и живота на другия, да бъде по-отговорно за политическите действия в държавата. Много хора още от люлката са сплашвани с поговорката „ще дойде циганката да те открадне“ и най-често политикът е този, който трябва да промени възгледите за да се разбере, че неговата политика гради цялата държавност, а не само неговите лични внушения. Че всеки, роден в страната, независимо от етническата си принадлежност, е много важна брънка от държавата, от историята.

Универсалността на списанието се постига чрез отделни рубрики, които наброяват повече от тридесет и пет, макар самото то да е само от 64 страници.

Сп. „Джипси Рай“ не е едно обикновено списание, което да служи и угажда на добрия си „спонсор“, то служи преди всичко на мира в Родината ни, на всички хора в България и най-вече за портрет на държавата ни в общата галерия на Света! Да се служи на Родината е винаги просто и лесно - казва се истината и само истината! Ако всички ние съзнателно контролираме действията и чувствата си ще видим, че не е проблем да създадем между нас хармонично общество с добър живот. Не може да се прескачат няколко стъпала наведнъж, както не може да се прескочи ромското съществуване, може би ще са необходими други, нови поколения, но ние трябва да спрем да играем на тази подхвърлена ни игра „ти си този, който ми пречиш“, няма излишни, няма народи, нации, етноси, или както щете ги наречете, с по-малко ценностна система, с по-малка отговорност, с по-малък капацитет на интелигентност, и т.н и т.н. Няма! Защото ако продължаваме да разсъждаваме така ще ни се изсмеят, не американците, не французите, а космичните сили, които ни създадоха. Формулите са едни и същи, независимо кой е народа, държавата, века и политическия строй, в който живеем.

Ромският език в рубриката на списание „Джипси Рай“:

Ако някой може да оспори, че Господ неправилно е действал и е създал излишен език и този език е ромският, то трябва по най-лоялен начин да го докаже!

Няма съмнение, че майчиният език е носителят на генното, ценностно развитие на всеки човек. Както плода ябълка е различен от плода праскова, така и езиците по света развиват свои тайнствени предназначения, и това е много широко поле за изследване.. Специално от моите тридесет годишни изследвания над ромския език стигнах до неописуема възхита от неговото богатство, от семантиката, от високия сарказъм в ежедневния говор, от